

БЕЛОТА

/замислен/ А ние? Ето. Подчиних се. Приех с жена си и децата си римската вяра. Но как ще приеме това народът? Духовенството? До сега само епископите на Велбужд и Преслав приеха да поискат палиум от папата...

КАЛОЯН

Чакам дядо Василий. Трябва да вземем решение, преди да се е събрал синклитът. Ще има ме много противници. Колкото да двамата епископи, те се съгласиха, като тебе, защото аз настоях за това. Другите изчакваха, да разберам какво ще ни предложи Цариград. Щом ромеите не се съгласяват да признаят правата ни на царство и патриарх, както сме ги имали в първото царство, тогава ще приемем условията на Инокентий!

ПРИСЛУЖНИКЪ

Архиепископ Василий!

/влиза Василий, благослави, целуват му ръка /

ВАСИЛИЙ

Бъди укрепен с нашата благословия! /сяда и гледа изпитателно към царя,
Кажи, сине.

КАЛОЯН

/разхожда се замислен, после спира пред архиепископа /

Ако папата се съгласи на нашите искания, реших да приема унията, светения ти.

ВАСИЛИЙ /след известно мълчание /

Добре ли обмисли, сине? А народът как ще приеме тази промяна? Няма ли с това да се яви разцепление между нас, както по времето на Бориса и Владимира? А това ще го използват враговете ти. Дали ползата ще бъде по-голяма от вредата? Дали крал Емерих ще се подчини на волята на папата?

КАЛОЯН

За това сега не мисля. Само кажи твоята дума! /чака с напрежение. Съз и Белота внимателно следи изражението на архиепископа /

ВАСИЛИЙ

Искам още да обмисля. Ако аз приема, то ще бъде с честно сърце и няма